

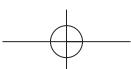
PAPP FÜR JÁNOS
a tükör impressziója

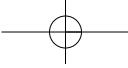
*bajadat igazgatod
a tükör mögötti csöndben
fésűd láthatatlan íveket
rendez a semmibe
néha egy pillanatra megállsz
mintha ott sem lennél
kétkedesz a porcelánhideg éjszakában
csak az angyalok képesek
ilyen csöndben lenni
eltávolodik tőled a tér
végképp magadra maradsz
aztán kezed lendül*

*még egyszer beletúrsz
s felejthetetlenül
a füled mögé simítod
az elárult tincseket
én csak nézlek
a metsző résen át
észrevétlen vagyok
tanáctalan hunyorgok
valahová kívülre szorulva
abol már biztos nem veszed észre
mennyire szégyellem
hogy csak ennyire szeretlek*

azt hiszem

*zápor után csak úgy ülni
súlytalan erkélynyi csöndben
figyelni abogy elszivárog a víz
mázsás csatornafedelek alá
minden cserépen felkel a nap
és a fény a házak falára
(festékes körmű szíurrealisták)
felhordja a színeket
formákba szorítja a várost
csak ülni és nézni
mindenhol passzós rám a nyugalom
ha megrecszen a szék alattam:
tudom hogy én következem*

[Papp Für János versei]

csak a hátát látom

szemében még tétovázik az éjszaka
 meg sem szólal tanáctalan akár egy temető
 a kocsma füstje még egy darabon követi
 zsebében hosszan kotorászik
 majd bicikli nélkül indul tovább
 egészen addig amíg oda nem ér
 a kulcs már nem illik a zárba
 a csíkk tövig ég repedt ajkai között
 parázslak akár a szeme az elhagyatottságtól
 még vár egy kicsit nem sokat
 nem veszi észre hogy az ablakban állok
 a függöny jól eltakar
 s mire az ajtóhoz érek
 már átbillen a láthatáron
 utána futnék de anyám bent vár
 s mi keresnivalóm van a lakatlan éjszakában?
 az utcasarkon apám csak egy elfordult angyal
 akit mindig szemből sütt a Nap
 és én állandóan csak a hátát látom

Gyarmathy János: A vándor álma

PAPP FÜR JÁNOS (1976) Hajdúböszményben él, zöldséggümölcs-kereskedelemmel foglalkozik. A Poet.hu irodalmi portál szerkesztője és művészeti vezetője.

